

Диспозитив

Член 168, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална практика, съгласно която данъчнозадълженото лице може да приспадне изцяло начисления му данък върху добавената стойност (ДДС) по получени от него доставки на стоки и услуги, придобити с цел осъществяване както на икономически дейности, подлежащи на облагане с ДДС, така и на неикономически дейности, които не попадат в приложното поле на ДДС, тъй като в приложимата данъчна уредба липсват конкретни правила относно критериите и методите за разпределяне, които да позволят на данъчнозадълженото лице да определи частта от този платен по получени доставки ДДС, която трябва да се счита за свързана съответно с икономическите и с неикономическите му дейности.

(¹) ОВ С 13, 15.1.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 8 май 2019 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/L. W. Geelen

(Дело C-568/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 9, параграф 2, букви в) и д) — Директива 2006/112/ЕО — Член 52, буква а) — Член 56, параграф 1, буква к) — Предоставяне на услуги — Място на облагаемите сделки — Данъчна привързка — Интерактивни сесии с еротичен характер пред камера, предавани на живо по интернет — Развлекателна дейност — Понятие — Място на фактическо извършване на услугите)

(2019/C 230/08)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Ответник: L. W. Geelen

Диспозитив

- 1) Член 9, параграф 2, буква в), първо тире от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2002/38/ЕО на Съвета от 7 май 2002 г., и член 52, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че комплексна доставка на услуги като разглежданата в главното производство, състояща се в предлагането на интерактивни сесии с еротичен характер пред камера, предавани на живо по интернет, представлява „развлекателна дейност“ по смисъла на тези разпоредби, която трябва да се счита за „фактически извършвана“ по смисъла на същите на мястото, на което доставчикът е установил стопанската си дейност или има постоянен обект, от който се доставят услугите, или при липса на такива — мястото, където се намира постоянният му адрес или обичайното му местоживееие.

- 2) Член 9, параграф 2, буква д), дванадесето тире от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 2002/38, и член 56, параграф 1, буква к) от Директивата 2006/112, разглеждани във връзка с член 11 от Регламент (ЕО) № 1777/2005 на Съвета от 17 октомври 2005 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 77/388, трябва да се тълкуват в смисъл, че доставка на услуги като разглежданата в главното производство, състояща се в предлагането на интерактивни сесии с еротичен характер пред камера, предавани на живо по интернет, не попада в приложното поле на тези разпоредби, когато всички получатели на доставката се намират в държавата членка на доставчика на тези услуги.

(¹) ОВ С 424, 11.2.2017 г.

Решение на Съда (десети състав) от 8 май 2019 г. (преюдициално запитване от Riigikohus — Естония) — Mittetulundusühing Järvelaev/Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Дело C-580/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Обща селскостопанска политика — Подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) — Регламент (ЕО) № 1698/2005 — Приложимост във времето — Член 72 — Продължителност на инвестиционни проекти — Съществена промяна на съфинансиран инвестиционен проект — Вещ, придобита чрез съфинансиран от ЕЗФРСР инвестиционен проект и отдадена под наем на трето лице от бенефициера на безвъзмездна помощ — Финансиране, управление и мониторинг на общата селскостопанска политика — Регламент (ЕС) № 1306/2013 — Членове 54 и 56 — Задължение на държавите членки да си възстановяват неправомерните плащания, произтичащи от нередност или небрежност — Понятие за нередност — Образование на процедурата по възстановяване)

(2019/C 230/09)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mittetulundusühing Järvelaev

Отвeтник: Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Диспозитив

- 1) Продължителността на инвестиционен проект, който, както в случая в главното производство, е одобрен и съфинансиран от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) за програмен период 2007—2013 г., трябва да се преценява от гледна точка на разпоредбите на член 72 от Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Когато възстановяването на неправомерно платените суми по този проект се извършва след приключването на посочения програмен период, тоест след 1 януари 2014 г., правното основание за възстановяването трябва да е член 56 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета.
- 2) Когато бенефициерът на безвъзмездна помощ, която, както в случая в главното производство, е изплатена по инвестиционен проект, съфинансиран от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) по линия на предвидената в Регламент № 1698/2005 ос „Лидер“, отдаде под наем придобитата чрез помощта вещ на трето лице, което я използва за същата дейност като тази, която е трябвало да извършва бенефициерът на помощта, това обстоятелство би могло да съставлява